

ция, поради голѣмия общественъ престижъ на лѣкаря. Ако за юриста нѣма тогава поприще, бидейки правото изключителна привилегия на духовнитѣ власти, за лѣкаря се открива едно благодарно поле за дейность, при малкия брой образовани и кадърни лѣкари. За забелязване е, че и въ Гърция въ началото на XIX вѣкъ мнозина млади хора предпочитатъ да се занимаватъ съ естествени науки и частно съ медицина, и че дори видни политически дѣйци (напр. И. Колети, предишенъ знаменитъ революционеръ) сж били отначало лѣкари, получили образованието си въ Италия или въ други западни страни. Обяснявайки пакъ на Золотовича въ 1842 г., защо е напустналъ Влашко, Селимински пише: „Ти знаешъ, че азъ бѣхъ способенъ да припечелвамъ изобилно нуждитѣ ми за преживяване срдства между сънародницитѣ въ Влашко, гдето се занимавахъ съ учителство и земемѣрство (за този втори занаятъ той не съобщава други пжтъ!), но много важни причини ме принудиха да напустна всичко и да пригърна медицината, за да мога въ бждаще чрезъ нея да допринеса за обществото ни повече, отколкото съ предишнитѣ занятия“.

Селимински се решава да изучава медицината не само за да подсури себе си, но и за да бжде съ по-голѣма подготовка и свобода полезенъ на народа си. Позналъ веднажъ, че нашиятъ народъ ще се въздигне не толкова чрезъ преждевременни възстания, колкото чрезъ по-сериозна просвѣта, той иска самъ да бжде въ реда на първитѣ образовани мъже у насъ, за да напжтва гражданскитѣ и културнитѣ почини. „Само всемогщата ржка на истината, на знанието, на просвѣтата може да поведе къмъ възраждане, което да строши веригитѣ на робството на нещастнитѣ народи“, разсждава той по това време, — и това свое схващане той развива въ едно събрание отъ по-будни българи, гдето се обсждаало народното дѣло. „И тѣ всички одобриха тѣзи ми здрави мисли“, добавя Селимински въ писмото си до Золотовича. Все предъ тогава, и отъ Атина 1842 г., той пояснява основната си идея: „Само просвѣтата, науката, мждростята може да ни научи на най-вѣрното, най-разумното и най-бързото срдство за избавяне народа ни отъ тиранското иго... Безъ мждростъ нѣма, нито може да има, избава отъ страсти, суевѣрия и предразсждъци, и докато тѣ сжществуватъ напусто ще търсимъ полити-